

26-02-2020

Ook voor jou een vaatwasser?

Als reparateur van tv's heb ik een collega die zich bezig houdt met witgoed. Zo ook met vaatwassers. En als we zo'n apparaat dan eens in de werkplaats hebben, dan kun je ook zien wat er in zit om het de mensen zo makkelijk mogelijk te maken: Een roestvrij stalen binnenkant, lades waarin de vuile vaat geplaatst kan worden, een element, een pomp om het water in de machine te laten circuleren (de zogenaamde circulatiepomp), een afvoerpomp, een labyrint waar het water doorheen gaat, een filter, een zeef, een bedienunit en noem maar op.

Stuk voor stuk onderdelen van een machine die "de mensheid gemak verschaffen". Een aansluiting voor de watertoevoer, een aansluiting voor de water afvoer en een aansluiting voor de netspanning. Als je die hebt, kun je het apparaat gaan gebruiken. Vrijstaand of mooi weggewerkt als inbouw apparaat in de keuken: Je trekt de deur open en je doet de vuile vaat er in. Je selecteert het juiste programma, doet er een vaat wastablet in en je controleert eventueel nog of het zout gehalte nog op peil is en eventueel vul je het glansmiddel nog bij zodat de vaat niet dof uit slaat. Deur van de machine dicht en je gaat je bezig houden met "waar je gebleven was". Het apparaat doet de rest. Je hoeft alleen nog maar uit te ruimen als het "klaar-piepje" geklonken heeft.

Waarom schrijf ik dit? Wel, gisteren kwam ik uit mijn werk thuis. De kachel stond, zoals ik doorgaans doe als ik naar mijn werk ga, op 16 graden. Bij thuiskomst draai ik de knop meestal richting 19 graden. Dat vind ik een aangename temperatuur. Maar 16 graden vind ik nog redelijk fris voor in de woonkamer.

Ik stapte de keuken in om te gaan koken. Tegelijkertijd begon ik met het aanrecht vrij te maken. Er stond namelijk nog wat afwas wat gedaan moest worden.

Bij het aanzetten van de warmwaterkraan voel je eerst even koud water, waarna je het water op je huid geleidelijk aan warm voelt worden. Tot je de gewenste temperatuur hebt om bij te kunnen afspoelen en vervolgens af te wassen.

Afijn, er stond deze keer redelijk wat wat ik nog te doen had. Borden, bestek, pannen, glazen en kopjes. Bij het afspoelen zet ik het dan eerst zo neer dat ik de vuile vaat zoveel mogelijk op de linker kant van het aanrecht heb staan. Door de boel wat ordenen kun je veel meer op hetzelfde oppervlak kwijt. ...en de rechter helft werd daarmee leeg.

Je hoort hoe de afwasbak vol loopt, de aangename geur van het afwasmiddel via je reukorgaan binnen komt terwijl je je handen in het warme water steekt.

Een bord, nog een bord, een glas... en ga zo maar door. Het gaat van links, door je handen, door het warme afwaswater naar de rechter kant. Het staat er. Schoon. Geleidelijk aan raakt de linker helft van het aanrechtblad leeg en vult de rechter helft zich. De rechter helft vult zich, ja, met de zaken die inmiddels afgewassen zijn. Als alles er staat, pak ik de theedoek. Na het afdrogen zie ik glanzende schone glazen, schone borden en noem maar op: Het kan de kast weer in waarmee het geschikt is om de volgende keer weer te gebruiken.

Het aanrecht raakt leeg; het aanrecht nog schoon maken met de vaatdoek en het aanrecht is weer helemaal proper. Intussen zijn de aardappelen, groenten en de gehaktbal gaar en heb ik kunnen genieten van de geur van het eten dat in de keuken op stond terwijl ik de afwas deed.

De temperatuur in de kamer is inmiddels opgelopen naar de ingestelde temperatuur van 19 graden. Het eten kan ik opscheppen en nuttigen. Intussen van de nood een deugd gemaakt om tijdens het

eten koken stiekem te genieten van het afwassen. "Vind ik de afwas doen zo leuk dan?", hoor ik je al vragen. Nou, misschien niet dat het zulk leuk werk is om die afwaskwast over een bord te bewegen waarop nog opgedroogde etensresten van de vorige maaltijd zitten.

Maar wel om te zien hoe het weer netjes wordt allemaal: geleidelijk aan krijg je alles wat je zelf ook hebt gebruikt/ vuil hebt gemaakt, door je handen. De geur van het afwasmiddel neem je tot je; je voelt het warme water waarin je afwast. Lekker voor je handen; je ziet het aanrecht weer opknappen en alles kan vervolgens weer netjes in de kast.

Hoe functioneel en aangenaam afwassen dan kan zijn. In dit geval was ik alleen thuis; maar ook als je met zijn tweeën bent, kan het net een moment zijn om met elkaar de dag door te nemen en te zien hoe tijdens deze activiteit de vaat weer schoon wordt. Hoe je met een beetje tijd en een moeite van bijna niets de boel toch weer netjes maakt.

Nee, het is geen pleidooi tegen vaatwassers of mensen die er eentje hebben. Nee, voor mij is het meer het bewustzijn, wat we doen. We leven doorgaans in een gehaaste wereld, waarin het ene het andere vliegensvlug opvolgt: "*We moeten dit nog, we moeten dat nog*". "*Even dit, even dat*".

Staan we er nog wel eens bij stil wat we daadwerkelijk door handen krijgen en wat we doen?

Waarom we dingen doen en met welk doel?

Afwassen klinkt misschien niet als de meest fantastische bezigheid. Maar toch mogen we genieten van dingen. Wat het ook moge zijn.

JG